

Tekst pochodzi z nie istniejącej strony Parafii w Mrzygłodzie

Ufundowany przez Stanisława Warszyckiego w roku 1653 (lub 1643 albo 1655) w stylu renesansowo-barokowym. Pierwotnie miał on charakter obronny, był otoczony murem z dwiema basztami, posiadał wieżę na planie koła, której w 1720 nadano plan kwadratowy. W 1712-36 od pn. dobudowano kaplicę Matki Boskiej Różańcowej, na rzucie prostokąta o ściętych narożnikach. Kościół był odnawiany po pożarze w poł. XIX w. W 1986 podwyższony do rangi Sanktuarium a w 1996 świadek uroczystości koronacji Matki Bożej Mrzygłodzkiej.

Obecny kościół składa się z prezbiterium w formie absydy i nawy głównej podpartych wysokimi skarpami oraz wieży przykrytej barokowym hełmem. Wewnątrz trzy ołtarze i bogato zdobione barokowe monstrancje. Pozostały wystrój wnętrza w przeważnie barokowy.

Ołtarz główny, barokowy wyposażony w obraz NMP, na zasuwie którego namalowany jest św. Józef z Dzieciątkiem. Górna rzeźba przedstawia Wniebowzięcie NMP otoczonej gronem aniołów. Dwaj archaniołowie unoszą Marię, a pozostali trzymają nad jej głową koronę. Na szczycie Trójca Święta. Po bokach ołtarza stoją figury św. Piotra i Pawła oraz Zachariasza i Dawida. Przy tym ołtarzu stare wrota. Na antepedium herby: Strzemię i Rola. Zdobią je chusty w kształcie girland, nad nimi gwiazdy oraz cztery snopy pszenicy opasane winną latoroślą. Po stronie Ewangelii stoją na konsolach figury: św. Macieja, św. Jana Ewangelisty, św. Łukasza, Marka i Mateusza. Po przeciwnej stronie figury: św. Grzegorza papieża, św. Ambrożego, Augustyna, Hieronima i Barnaby. Na ołtarzu relikwie św. Wenusta osyma Tabellae Madkmy męczennika. Łaskami słynący obraz NMP, który stał się miejscem kultu (obecnie kościół ten to Sanktuarium Matki Boskiej Mrzygłodzkiej) namalował Ciszewski, a koszty malowania pokrył hr. Bniński - dziedzic klucza mrzygłodzkiego. Korony sprawił natomiast ks. Lachowicz - proboszcz mrzygłodzki.

W kaplicy Pan Jezus Ukrzyżowany, obok Matka Boska i św. Magdalena w XVIII-wiecznych strojach polskich.

W nawie naprzeciw siebie wiszą dwie ambony w kształcie globów niesionych przez mitologiczne postacie. Nad ich wejściem są piramidalne takbatury z popiersiami świętych. Takie ułożenie ambon jest rzadko spotykane obecnie w kościołach, a służyło do przeprowadzania dysput.

W zakrystii wiszą portrety księży proboszczów parafii mrzygłodzkiej.

MYSZKÓW - MRZYGLÓD - historia miejscowości

Dawne miasto, obecnie dzielnica miasta Myszków położona nad Wartą na Wyżynie Śląskiej - w Dolinie Górnej Warty i na wschodniej krawędzi Progu Górnotriasowego.

1318-26 - od dawna wśród puszczy istniała tu osada smolarzy i węglarzy, należąca do dziedziców Pilicy. Prawdopodobnie we wspomnianych latach obok tej osady Otton z Pilicy zakłada miasto Mrzyglód, a dawna wieś przybrała nazwę Mrzyglódka (wg niektórych źródeł stary Mrzyglód usytuowany był w miejscu obecnej miejscowości Pasternik).

1373 - wymieniana jest parafia Mrzyglód

1437 - Jan Długosz podaje pierwszą wzmiankę o mieście Mrzygłód, w którym znajdował się drewniany kościół. Dziedzicem miasta był Jan Pilecki herbu Leliwa, a później Jerzy Padniewski, książę ze Zbaraża i Wiśniowca. Do parafii należały wsie Niwki i Bandusz (ob. Będusz, dzielnica Myszkowa).

1475 - Długosz opisał miasto i parafię (drewniany kościół).

1529 - plebanem jest Antoni ze Starej Pilicy

1577 - w mieście funkcjonuje kuźnica produkująca pługi

1584-93 - w dokumentach odnotowywano transporty żelaza z Mrzygłodu do Krakowa

XVII w. - w okolicy było czynnych 6 kuźnic żelaza, zwanych mrzygłodzkimi lub niweckimi. Dokładnie opisuje je ówczesny zarządca kuźnic, Walenty Roździeński w poemacie pt. "Officina ferraria..."

1625 - zawiązana zostaje unia kościołów z kolegiatą w Pilicy

połowa XVII w. - Stanisław Warszycki wojewoda mazowiecki, a później kasztelan krakowski w wyniku ożenku z Heleną z rodu Padniewskich stał się właścicielem miasta

1653 - Stanisław Warszycki ufundował renesansowo-barokowy kościół Wniebowzięcia NMP i uposażył go (wg niektórych źródeł było to w 1643 lub 1655 r.), potwierdził przywileje miejskie, uwolnił mieszczan od dziennej robocizny, a w prawach zrównał ich z obywatelami Pilicy, za bardzo zaangażowaną i chętną pomoc przy budowie świątyni.

1712-36 - od północy do kościoła dobudowano kaplicę MB Różańcowej

1720 - przebudowa wieży kościelnej i nadanie jej planu kwadratowego

Pierwsza połowa XIX w. - nad Wartą krótko był czynny wielki piec "Zuzanna".

połowa XIX w. - pożar kościoła i wkrótce po nim odnowienie go

1 marca 1863 - do Mrzygłodu przybył z okolic Panek Teodor Cieszkowski na czele oddziału powstańców. Na skutek zdrady został zaskoczony przez żołnierzy rosyjskich. Po ciężkiej walce odparł ich od Mrzygłodu, ale sam też musiał opuścić miasto i udał się w kierunku Pieskowej Skąły.

5 maja 1863 - koło Mrzygłodu Marian Langiewicz stoczył bitwę z oddziałem rosyjskim.

1870 - utrata praw miejskich

1933 - budowa pomnika w Rynku

1986 - podniesienie kościoła do rangi Sanktuarium Matki Bożej Mrzygłodzkiej

1996 - koronacja obrazu Matki Bożej Mrzygłodzkiej koronami papieskimi

Co jeszcze warto zobaczyć w Mrzygłodzie?

- Rynek w kształcie z okresu lokalizacji miasta położony na szczycie wysokiego wzniesienia z wychodzącymi z jego rogów ulicami. W rynku stoi pomnik z 1933 r. upamiętniający wydarzenia, jakie miały tu miejsce podczas powstania styczniowego. Obecny pomnik pochodzi z XX w. - Grób powstańców poległych podczas starć w 1863 r. znajduje się w pobliżu mostu na Warcie, w gaju jesionowo-brzozowym. ([więcej o pomniku i grobach powstańców](#))

WARSZYCKI STANISŁAW (zm. 1680 r.) - fundator obecnego kościoła

Pan na Dankowie, starosta piotrkowski, potem kasztelan krakowski. Miecznik łączycy i wojewoda sandomierski. Syn Andrzeja Warszyckiego.

Ten wielki magnat i wojownik wielokrotnie wykazywał dowody wielkiej odwagi i gorącej miłości do kraju. Jedno z pierwszych jego słynnych działań to ufortyfikowanie swojej wsi Danków ok. 1650, którą otoczył wałami i murem z bastionami oraz zbudował fosy napelnione wodą z pobliskiej rzeki. Była to jedyna w Polsce ufortyfikowana wieś i tak niezwykle dzieło, że nawet Szwedzi nie mogli zdobyć tej twierdzy.

Warszycki zdobył wykształcenie w Padwie. W swych majątkach gospodarował się wzorowo, zakładał stawy, kanały, dbał o ludowy przemysł krajowy, rozwijał w swych włościach tkactwo, garncarstwo, budował cegielnie i popierał handel. Gdy w czasie Potopu Szwedzi zajęli zamek w Pilicy i osadzili w nim załogę pod dowództwem Lindorna, Warszycki zebrawszy drużynę uderzył na niego i wypędził z zamku. Potem również odpędził Szwedów spod Dankowa oraz wyparł załogę szwedzką z Krzepic. Również dzielnie uczestniczył w obronie oblężonej Jasnej Góry, dla której m.in. dostarczył 12 dział i stado bydła. Jako jeden z nielicznych magnatów w czasie Potopu nie uciekł za granicę oraz nie przystąpił do propozycji przyłączenia się do najeźdźcy.

Po ustąpieniu Szwedów Warszycki szybko oczyścił okolice (głównie Siewierszczyzna) z resztek nieprzyjaciół. Wówczas oberlejtant i arianin Orzechowski naszedł dobra Warszyckiego. Kasztelan stawiał mu czoła w otoczeniu uzbrojonych chłopów. Zaciężni żołdacy Orzechowskiego pokonali kasztelana i gdyby nie pomoc jednego ze sług z pewnością zamordowaliby go. Po tym zdarzeniu Warszycki pozwał Orzechowskiego przed trybunał, który skazał buntownika na karę śmierci. O potędze tego możnowładcy świadczyć może fakt, że mimo prób wpłynięcia przez Orzechowskiego na decyzję trybunału poprzez uruchomienie wpływów u króla i królowej, którzy stawili się w obronie winnego Warszycki postawił na swoim i dał warunek, że odstąpi od domagania się wykonania wyroku tylko wówczas, gdy Orzechowski wyrzeknie się arianizmu. Skazany nie zgodził się jednak na tą propozycję więc wyrok został wykonany i rozstrzelano go na zamku. W Dankowie gościł m.in. króla Jana Kazimierza, królową Marię Ludwikę, Stefana Czarnieckiego i senatorów odbywających z nim narady nad ratunkiem ojczyzny.

W 1669 nabył od Mikołaja Firleja za dopłatą 267 tys. zł wsie i dominia Ogrodzieniec, Bydlin,

Włodowice, Kromolów, Zawiercie itd. wraz z górami srebrnymi obok Olkusza. Po zniszczeniach dokonanych przez Szwedów Warszycki po uzyskaniu zamku Ogrodzieniec częściowo odbudował go (w l. 1669-80) podobnie jak miasta i wsie należące do jego posiadłości.

Jego silna wola powodowała, że nawet w czasie choroby starał się jednać zwaśnionych. Z Radomia przeniesiono go na noszach do Pilicy, gdzie długo chorował. Mimo to przybył na sejm i został przyjęty przez króla i królową.

Epitafia Warszyckiego i jego żony znajdują się na Jasnej Górze. Warto dodać, że była to jedyna kobieta pochowana w klasztorze na ścianie bazylikowej. Dzięki staraniom Stanisława Warszyckiego dobra ogrodzienieckie zostały zespolone z olbrzymimi włościami Warszyckich i w ich rękach pozostawały do 1697.

Ufortyfikowana, nie do zdobycia wieś Danków oraz nieprzebrane bogactwa zgromadzone w piwnicach warowni powodowały, że Warszycki miał również wielu zazdrosnych przeciwników. Uważali oni, że twierdzę zbudował przy pomocy diabła i za życia został przez niego porwany do piekła. Mówiono wbrew prawdzie, że kasztelan m.in.: przeciążał poddanych robocizną, dręczył ich i katował, był złym chrześcijaninem i być może heretykiem, nie szanował nakazów wiary i kościoła, gardził księżmi, lekceważył nabożeństwo itd. Prawdą jest natomiast, iż jeszcze w 170 lat po jego śmierci zachwycono się Dankowem jako doskonałą twierdzą i niemal jedyną w Polsce ufortyfikowaną wsią.

Stanisław Warszycki, ożeniony z Heleną Wiszniowiecką, córką księcia wojewody kijowskiego Konstantego, miał jednego syna Jana Kazimierza i dwie córki: Annę (Helenę) i Teresę.